

Zofia Kowalska

NOTKER FÜGLISTER OSB (1931–1996). IN MEMORIAM

Dnia 12 września 1996 r. zmarł w Salzburgu O. Notker Josef Füglistner, teolog, biblista, wybitny znawca Starego Testamentu, profesor Wydziału Teologicznego Uniwersytetu w Salzburgu. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół problematyki starotestamentowej (zwłaszcza Księgi Psalmów), a także zagadnień pastoralnych i praktyki biblijnej. Szczególnie znane i cenione są jego prace w zakresie niektórych problemów ogólnych, rozpatrywanych w kontekście teologicznym: życia, śmierci, choroby i starości.

Profesor Notker Füglistner urodził się 2 marca 1931 r. w Rüti k/Zurychu w Szwajcarii. Edukację rozpoczął w Rapperswilu, w 1950 r. Ukończył gimnazjum humanistyczne w Disentis. W tym samym roku wstąpił do zakonu benedyktyńskiego, właśnie w opactwie w Disentis, śluby zakonne złożył w 1952 r. W trzy lata później otrzymał święcenia kapłańskie. Równocześnie w r. 1951 rozpoczął studia teologiczno-filozoficzne, najpierw w Seminarium Duchownym w Disentis, potem w Rzymie w San Anselmo i Papieskim Instytucie Biblijnym, od r. 1960 w Fryburgu Szwajcarskim (także filologię klasyczną). Licencjat w dziedzinie teologii uzyskał w 1956 r., dwa lata później w zakresie nauk biblijnych, zaś całe studia uwieńczył doktoratem z teologii w 1961 r. Równocześnie pełnił obowiązki nauczyciela gimnazjalnego w Disentis (1959–1961). W 1961 r. powołany został na Katedrę Teologii Starego Testamentu na Wydziale Teologicznym w San Anselmo w Rzymie, gdzie pełni obowiązki profesorskie do r. 1970. Wtedy powierzono mu Katedrę Biblistyki Starotestamentowej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu w Salzburgu. Przez 26 lat związany był z tym wydziałem, pełniąc także obowiązki dziekana (1975–1977) i prodekana (1977–1978). Był także wieloletnim dyrektorem instytutu. Poza tym czynny był jako *spiritualis* Kolegium św. Benedykta, opiekun Stowarzyszenia Teologów Świeckich, duszpasterz akademicki oraz przewodniczący licznych komisji i fundacji do spraw badań naukowych.

Przede wszystkim jednak był Profesor Füglistner niestrudzonym nauczycielem akademickim i wykładowcą, wychowawcą wielu pokoleń teologów, towarzysząc im potem w karierze naukowej, jako opiekun prac magisterskich, doktorskich i habilitacyjnych. Właśnie jako wykładowca uniwersytecki znany był ze swego poświęcenia i oddania studentom, przekazując im nie tylko treści naukowe, lecz także własną postawą dawał świadectwo swej formacji duchowej. Jako teolog starał się, zawsze łączyć zainteresowania naukowe z przekazywaniem Objawienia Bożego. Postawę taką reprezentował również w środowisku naukowym, podczas rozlicznych kongresów i spotkań teologów i przedstawicieli nauk pokrewnych.

Szeroki zakres badań naukowych Profesora Füglistera obejmował kwestie związane ze Starym Testamentem, w kontekście licznych aspektów teologicznych. Szczególnie cenne są jego opracowania dotyczące Księgi Psalmów, Ksiąg Izajasza i Jeremiasza. W związku z Księgą Psalmów zyskał międzynarodowe uznanie, prowadząc wieloletnią kampanię na rzecz całościowej edycji Psalmów (łącznie z psalmami złorzeczącymi). Chodziło mu nie tylko o tłumaczenie i edycję, lecz także o zastosowanie całego tekstu w liturgii (zwłaszcza we własnym zgromadzeniu, u benedyktynów). Przeprowadził nowy podział Psalmów na potrzeby modlitewnika benedyktyńskiego. Najbardziej znanym opracowaniem N. Füglistera, poświęconym tej kwestii, jest *Modlitwa Psalmów* (Das Psalmengebet), wydana w Monachium w 1965 r. i tłumaczona potem na wiele języków. W swoich pracach podkreślał wielokrotnie jedność Starego i Nowego Przymierza, dając temu wyraz również w podejmowaniu tematów judaistycznych (m.in. prace poświęcone świętom Paschy oraz korzeniom tradycji świąt wielkanocnych). Wieloletnie badania zaowocowały także rozlicznymi artykułami i większymi opracowaniami z dziedziny eklezjologii starotestamentowej, eschatologii biblijnej i chrystologii. Był jednym z autorów *Leksykonów biblijnych*, wydanych w Einsiedeln² 1968, w Salzburgu w 1985 r. oraz leksykonów teologicznych. Czynny był także w swoim zgromadzeniu, popierając różne reformy w duchu Vaticanum II.

Wiedeń

ZOFIA KOWALSKA

Ks. Jerzy Chmiel

DON GIUSEPPE DOSSETTI (1913–1996) In memoriam

Don Giuseppe Dossetti nie był bibliścią. Był prawnikiem, wybitnym profesorem prawa kanonicznego, znaczącym politykiem w latach powojennych Włoch, potem kapłanem, zakonnikiem, mistrzem życia duchowego. Racją umieszczenia jego życiorysu w czasopiśmie biblijno-liturgicznym, jakim jest (i chce pozostać) RBL, jest fakt, że Dossetti był twórcą pewnego typu duchowości opartej na Biblii i Eucharystii.

Urodził się 13. II 1913 r. w Genui. Ojciec pochodził z Turynu, matka z Reggio Emilia i tam też uczęszczał do liceum. Skończył wydział prawa uniwersytetu w Bolonii i już wtedy brał aktywny udział w ruchu liturgicznym i w posłudze biednym, pozostając pod wpływem „kapłana więźniów i Cyganów”, don Dino Torreggianiego. Wykładał prawo kanoniczne w Uniwersytecie Katolickim w Mediolanie, przyjaźniąc się z innym wybitnym